

מוסף על המשמר
מס' 47 (827)
21 בנובמבר 1986
י"ט בחשוון תשמ"ז

הנטיא הרצוג עם שובו ארצה: אני כחוש מדוב הכחשות

הכחשתי שמדרכי וענני נמצא בישראל, הכחשתי שאנחנו מוכרים נשק לאיראן, הכחשתי שהמוסד הוא שתכנן את פרשת הינדאוו, הכחשתי שפרופסור מביילנסון גנב את המעורר של איכבה גרנות כדי להשתיל אותו לגינת איראן, הכחשתי ככל שיקולתי, הייתי במיטב אני ההכחשתי, כך אמר אמש נשיא המדינה מר חיים הרצוג, בשבוע ממסע הכחשות באוסטרליה ונידוילנד, הנשיא הסביר כי התרדוד שקיבל טרם צאתו את הארץ היה מעולה, ורק קוצר הזמן מנע ממנו הכחשות נוספות. כמוצלחת במיוחד ציין מר הרצוג את ההכחשה כאילו הציג האנס האתלטי מרמתיגן את מעמדותו לשב"כ ונדהה לאחר שח"כ גאולה כהן עמדה על נטיותיו השמאלניות. מלשכת הנשיא הכחישו מכל וכל.

המשפחה
ישראל

אמרו שהמשלה בראשות יצחק שמיר תהיה ממשלת המשך, שלא יחול שינוי ניכר בדרכי הפעולה. שמה שהיה הוא מה שהיה. לא עבר חודש מאז נכנס מר שמיר לתפקידו, וכבר ירדו למעלה מ-350 מ"מ גשם ומפלס הכנרת ויגן 20 ס"מ כלפי מעלה. זה המשך זה?

החזאי:

הגשמים שיוירדים עתה הם גשמי השנה שמבדיר

התחזית של חשירות המטאורולוגי לפיה שנת הגשמים הנוכחית תהיה דיומה בכל לשנה הקודמת, וכמות המשקעים הצפויה עלולה אפילו לרדת ב-10 אחוז. אינה עומדת בשתייה למה שקורה בשטח. כך אומרים חזאי השירות. אמנם באזורים מסוימים בארץ כבר ירדו עד עתה יותר מנורמלים מאשר בעשר השנים החולפות. ואמנם מפעילי סירות המעבר, בדחובות הראשונים טוענים שמבול כזה לא זכור להם מאז ימי שלושה בסירה אחת. אבל כאשר תחול סוף-סוף הפוגה במזג האוויר טוענים בשירות, ניתן יהיה לראות בבירור כי התחזית של השנה הנוכחית דיומה בכל לאילו של השנה שעברה, וכמות התחזית הנוכחית עלולה אפילו לרדת ב-10 אחוז. אם יימצא לה מהיכן לרדת.

ייעוץ
איש דח
מוטל"מ בנ"ד

בעקבות מעצרת של אישיות כמורה מרכזית בעולם הכנסייה בישראל, הקשורה למרשת השחיתות במחוז ירושלים, לא יחיה מוסד ממעצר מקביל של כהן דת מוסלמי ששמו נאסר למרסום. המעצר ייעשה כדי לשמור על היחס השוויוני שבין דת לדת, ויפיה על העדר איפה ואיפה בנהלים הנוגעים לאמונות שונות. איש הדת המוסלמי לאמונת התקדיד בכיר ומעצרו יכה גלים בגובה הגלים שנוצרו עם מעצרו של הבכיר הכנסייתי.

בעקבות
הגשמים

מסכנות הבחירות המתגוררות לבין בריחת קרקע בצפון תל-אביב. לא ר"ש עתה היו צריכות להשיגו. שלא ייבנס אליהן גבר דו ררך החלון. עכשיו הן צריכות גם להיזהר שלא יחדרו אליהן מי ששמונות מתחת לידלת.

טאטירה מעולה

אינני יודע כמה מקראי המודר שמו לב לשירו החדש המצוין של חומר חיים משה. בזמון חביבה בוקורת עקבנית ביותר חזיתות לפירושים שונים. וכח מזמור חיים משה. וגם מן שחולך מעבר לים. מנסה לשבת בארץ נוכח. משחו בלב מחוירו לכאן. לא חיים אז אולי מחר. מלוח המטפת חן. משחו בלב מחוירו לכאן ולענת פרשנים נכתבו בעקבות חחת לטת לאמפר. מתוורי חשתלות לב בארץ. משח מגלגל בגינת על אותם ישראים. שימאו חמש את מלכס בארצות ניכר. אבל כשיקרה להם משחו בלב יחיות ארצה לעבר. את חמנות על חשבונות של קופת חולים. פרשנים אחרים נוטים לראות בחבטאות א ימנו דק. לכו של מוסק תכנית חטלוויזיה. סיבה למסיבה חמנות. ככאו ישראליים שתלכו מעבר לים כלי שישפרו. איך שלחו את גופם לשם. אבל לבם נשאר מה. אותו שיר מליכר חביתי ראשון של חומר חיים משה. תודה על כל מה שנתת.

אין מניעה לערוך תחרות השלכת גמדים בארץ

השלכת כבוד האדם הכובדת בתחרות השלכת גמדים למרחק יכולה להיות מינימלית אם מרובו בגמדים שהם גוים. כך טבחים אמריקנים שכתבו את הנשק אצל הרשויות הממונות על הערכים המוסריים של הציבור. אם חשפיד. יהודי וחמשלך לא. תלכלת תחרות גם גוון חיתוכי ותקאים לבני נוצר ולמוספים מתיספר ובקיבוצים. שיא יסוד בהשלכת גמדי נקבע ב-69' באויר. חרלי' של יד אליהו. 6.67 מטר לגמדי מדיס, חתולגרי המעופף. בדגמים חרשים ניתן לחשוף תרצאות מעולות בהיבנה.

מלך של ארץ

כתבות

■ המלך לא מת, יחי המלך
התקשורת רצחה
את נשיא קוריאה
מאת יורם בר

6

■ מנועי בית־שמש ינועו
בין הנשמה לריפוי
מאת עודד לימשיץ

7

■ קור מוסיף אחר
כלא באר־שבע –
אגפים ורציחות
מאת שלי יחימוביץ

0

■ המלכה הגדולה
מן הקרקס הלאומי
ממאי בצוותא
מאת חנה רוזנטל

12

■ הקיבוץ – מה המשותף?
שבעה אמנים בתיאטרון ים
מאת חיים מאור

14

■ אמריקה האנאלפבתית
בוררת בעולם החדש
מאת ישראל זמיר

18

20 ■ **שֶׁדֶר אַחֲרֵי הַמִּלְחָמָה**
 הַשְׁוִיזִיקִים בַּתְּחִלָּה הַתִּיכּוֹן
 מֵאֵת יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל
 מְדוּרִים וְטוֹרִים
16 ■ **חֹתֶם אִשִּׁי**
 מֵאֵת עֲלִיזָה עֶמֶד־זֶהֶר
19 ■ **שְׁלוֹם בֵּית**
 מֵאֵת חֵית יוֹסֵף
28 ■ **חֲרָקִירִי**
 מֵאֵת לֶזֶר
 2; עוֹד לִימְשִׁיץ - 2; עוֹד לִימְשִׁיץ - 2;
 רֶחֱבֹן רְחוּבֵי-עֵץ - 2; זֶאֵב חֲזוֹר -
 3; אֵלֵי חֶכְחָן - 3; דִּיעָה גּוֹרֵן - 3;
 מִימְכָּל הַסֶּרְטוֹר - 4; שְׁלֹמֹה גִּלְזֵר -
 5; דוֹד דְּרֹרִי - 5; יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל - 5;
 מִנְחֹם עֶגְבִּי - 5; אֵלֵי חֶכְחָן - 5;
 שְׁמוּאֵל בּוֹנִים - 17
4 ■ **הָלוּ חֹתֶם**
 כָּל יוֹם
 עֵרִיכָה: רוֹת קֹדֶשׁ
 עֵינֹב: רֶחֶל דְּבִיר
27-22 ■ **כִּשְׁעֵר:**
 וְיִשְׁלֹם, סוֹף 1986, דִּיאֵלּוֹג

פערות בכוח ובפועל

את הדינאמיקה השנתית לכר חיים ויצמן יחדיו השנה לשאלה של תפישת הכוח בתנועה הציונית. פרופ' אביגד שפירא ציירה בצורה מעניינת את השתלשלות המאורעות. המעבר מן האתוס הרפנסכיני של היישוב עד השתרשטות של האתוס האופנסכיני, ערב פרץ מלחמת העולם השנייה.

החיתוב בראשיתו, לפי שו"ת, מטר עצמ
ההיתובות והחיתובות לאומי ב"תורים
לעיריבם בא"י, מנול חקשט, שמקורות
ממחשבת הסוציאליסטית, ומס היצול החד
תצו כנור פורסרטיב המבד הקרם
ממורדניחזיח לאור נכשל, התנגדות הערבים
לפעול יצול אנית, אחר התנגדות לאומית,
התנגדות לתהליך הקידמה של
המחנה הערבי לעירי, כונית ה
ממורדניחזיח, לאט לאט, הקידמה גנית
לפעולתיה ואיבת הערבים תיעלם בדיוק
משחקל האגניסטיח באירופה, עם
חזום של כוחות הקידמה

[illegible]

החל באיסורים לשנות את העדות בקשר
שגשגו ביניהם. המדרנים, המבטאים והמב-
שנים מסאיתים ורעיונות, ומלכות הליל של
הנביאים, ששטו על כנפי דברים, עד לגמולת
המסורתי: של האתוס האוסטריאני, של המצדד
כי מטרות היוצרות היו הקמת מדינה.
במדינת באווי, הכלל, כל קשר להסכמתם של
הדברים, המבלי, למעשה, שהמדינה
היוצרת חקוקה עוד כי מלחמה עקובה.
מי שחזק יותר מכל את האתוס הזה היו
המדינאים, והוא ראשון: לבני המדינאים
הגדולים ודבריהם צעירים, חסונים, אכזריים
הולמים, שהודרים מכל "חולשות"
המוסיונות, שהביאו עמם הוריהם מתחלת.
היוצרות והם שימשו כמקשר, כגידול טובה
יותר לרעיונות האוסטריאנים, המדינאים.

מלה רעה **יש דין - יש עונש**

ראויים לשמם ומקצועם לא היה מה לעשות בפגישה זו. שהם מודים שהתקיימה, ומודים שהיו בה. במקרה הטוב, פגישה זו משולה לאותו עוף שהובא בפני הרב לאחר שנפל לסיר לילה, והלה פסק: בוודאי כשר, אבל מסריח!

עצם כדאס פאר עורכי חרין כספי אורטן
למגישה לזעצער שווער פאר ער, מרביץ,
פאר ביטחון צעלייט מוסר פון פרקליט צמח
און גמתיים, כנראה, שאיש אל יעין לקרא
אותו לסדר. סוף עזרת המעלה של
הרעה מלומבם בדיקן נקטת. גקוה של
חירת. אל היה צורך בן. אל התעניין
לדון. מענין שאחור דם כספי. כביכב. מעין
ישיבה לילית, שוה יעד עסקה בשבט
הישיבה וחקר השבט עדים. מרבה מרבה
שבט אל כספי היה פרקליט של
אברהם. שלום. אל היעין לו להשיג,
כדכוב שני, כיצק פרוי לממשלה במקום
היוצק באחור השמי של הממשלה
המבורכ המאשי ישיבת הלך מפרסמה
התחילת הממשלה לפנות לגנאיש בן לבקש
לחיות לפני הממשלה לאנשן שווער. די כר
היוצק לממשלה כספי לקווק הוציא ארס
לחיות לחמוק ממשלה, בדרך דומה אל שנה
עוד ליבא לעמר לחמוק ממשלה
מפרט חתומה הפרקול שם כספי אולי
כשר, אל חוצא מרטי.

דן מרגליות כתב על כך בהארץ: "בכמה מקרים השתמשה הממשלה בשידוריהם שוטף של פרקליטים פרטיים — כשנזינים מוצלחים, אבל נטולי אותה רמת מודעות ציבורית שנצברה במנגנון היועץ המשפטי היעודי של אותה מודעות ציבורית לא הפריעה לפרס לשלוח את כספי — שאינו כבעל תפקיד ממלכתי כלשהו, כנציג המדינה על מנת שיטפל בפרשיות חמורות מסוג גרשט מולאד.

מסתבר שגם לפרקליטי צמרת יש חברים בצמרת, הכל מותר, הכל הולך. בצמרת, כולם ויותר מדי חברים של כולם ויותר מדי עוזרים שכולם. זה לא עוזר לאזרחים הפשוטים לחוש שכולם שווים בפני החוק.

[illegible][illegible]

● עודד לימשיץ

בדיכונבא ומלחמת הגדרלים

מלכות הנגרים על הפסד הרמטכ"ל
התבצרה. הבין שיש להצטרף אל
זה היה קצת חשבון שיש משהו
היה מחשבון של בדרך למצות
היה משהו אחר, חוץ-חילי. האלו
רובם לא ידעו חשבון לאיש בצבא.
אז חזו וקראו חשבון חזק חיוב
לשיתוף הפוליטיקה אמרו אלה שחיו
עם האנטיסמיטים של הממדים
הפוליטיים בצבא בימים המפוארים של
הזר של הצבא, הרמיו בלד שנידעו
לשנות של ב-רובם למפקד פיקוד
היה זה חשבון של שרון, חצר משפחה
של צבא, שלא הענייה בהקפדה על
היה זה חשבון לבין חלוצים, אמרו
אז חזר חשבון. התבטאויותיו של
היה זה חשבון בצבא מייקמה אותו
אז חזר לחשבון מאשר להנעת
היה זה חשבון

אז שחזר על שיטת החשבון של
היה זה חשבון לצר מב חסידים בצבא,
היה זה חשבון שבימים של ב-רובם
היה זה חשבון חשבון חלב יתנה כולה
היה זה חשבון חשבון חלב יתנה מב
היה זה חשבון חשבון חלב יתנה מב
היה זה חשבון חשבון חלב יתנה מב
היה זה חשבון חשבון חלב יתנה מב

היחל על פי אמות המידה שמצבי בר
מבט ופועתו ובדרישותיו מאזר את
החונקים הפרסים. כאשר נודע
שמשפך אחת היחידות יום עיון
לעיון לפני העליה ללבנון, כדי שידעו
שהם על הצמיח ביום – רתח מאדם.
אז שורגיו אותו במשך – חיה נושא
החן, שפור שפסק אז שלא צריך לברר
הימים על החבדל בין השיעור
החונקים על השני בין טרור לגריחה.
לסנה אשף ושאר שטויות. חייל צריך

תקן טיש אויב, לחרוג אותו וזחו.
מטרים את חתמקיד חניחו חכל
חלמו. עתה קרוב יותר לגיל 60 מאשר
ליל. יילך לנוח. היה מי שחציע לו
חמש למעילות פוליטיות גדויות. דיברו

המחשבה כמו מעומדות הליכוד הראשון
ביתו ארבע, הגנרל לא חלחלה,
זה נשאר עניין למשנה אחר. כשאמר
הוא אחא עצמו כרמטכיל כבר לא
שק. והעיקרון לפיו הקשר בין תפקיד
ליקורין נובע מרמת הקשרים
הקשורים, מוכר היטב בצבא, אבל חיו
ועם גבולות מוסכמים. בריכוז לא
חזר גבולות, במלחמת הגנרלים

יש שיעור לקרוא מה קורה בצבא בין
יחידות תחלפות ותחודעות חרשניות
תקשורת, יכול היה להכיר את שיטת
הפיקוד, כפי שסופר לאחרונה בתקשורת
על חזית שרשרתית במלחמת העולם

התנאים. קיבלו לפתע חודעות על
המעל הגדול ביותר בתולדות צה"ל.

לבקביאס שחרימו גבה וחסאירו אל
המחמה מסוגור, חזרו מסוגור. צריך
לחיה חרות בעניינים צד כדעת שחיה אז
התרגיל מפקדות, מן המכלתיח אוני
המחמה הותרגלום הגדולים, שוב צריך חיה
לקרוא מבין חשורות שבר כרכובא אל
חיה מפקד התרגיל שבר מונה לארטנו
המחמה, סוג החובים בשבט בעצא עם מפקד
יש שמשמשיך לשבט בשבט עם מכות
לשכה, מוכריהו לל חדרבים חסובים,
אבל אין מה לעשות. אל
הענין תתקשורו: סיבב התרגיל חיה
אויניי, בר כרכובא תבע ממשחת
למורו על שתיקה, אל לספר על קימו.
אבל כשדבורו בו קעמן אין אל מפקד.
אז תחזומעת הגדולה של, קעניו הוא
בתורה, המפקד חצי גדול של התרגיל
של שחיה חצי מוצלח, חלבי של
דורח חזק, מה ששאר לו הוא להבטיח
התקן נכונה על נתחים מעור חדוד;
בעלי עוק, הם מוקמים במוקמות
הנכונים, יש גם תקדימים: אם רפל חיה
רמטיל גם בר כרכובא יכול.

ליוסף חריש היעץ המשפטי לממשלה

"אין קרע ביני לבין שוידר"

השמוע עלה היועין המשטמי לממשלה לכותרות בזכות שתי סוגיות חדשות־ישנות: אחת — פרשת הסגרת ויליאם נקש לצרפת, והשנייה קרעוריו של דמניוק על המשך מעצרו. שאלתי את היועין המשטמי האם אכן עבר חתול שחור בינו לבין שר המשטמה.

אין לי שום קושי לעבור עם השר. אין שום קרע בינינו. יש שיתוף פעולה מלא ביני לבנינו. כוח שבסגנון מסוימות יש חילוקי דעות ביני לבין השר, כמו בנושא הסגרת ויליאם נקש, אבל ולו חילוקי דעות לגיטימיים.

במדרשו זו עמדתך נחרצת וחסרת פשרות. אתה אוכר בעצם שמה שעומד כאן למבחן הוא גם שלמות החוק וקיום קמ"ני של החוק. אם לא תתקבל עמדתך, האם תשקול צעדים כמו

אִי אִשֶּׁר לְהוֹדוֹ כָּל שְׁאֵלָה מִשְׁפָּטִית לְכוֹזֵת שְׂבִינָה מִתַּפְטְרִים אִו לֹא. נִקְטִים צָעִדִים א. הַחֹק הוּא בְּיָד הַדִּיּוֹן. אִנִּי יִכָּל לְהִסְתֵּי. אִנִּי יִכָּל לְסַעַן וְכֵן אִנִּי נוֹהֵג. אִנִּי מִשְׁמִיעַ אֶת עַמִּי וְאִנִּי מִסְתֵּיר אוֹתוֹתָי. יָחַד עִם זֹאת יֵשׁ לְזָכוֹר שֶׁהַשֵּׁר הוּא שֶׁמִּקְבֵּל הַחֲלָטָה. עֲמַדַת הַיִּיעוּץ מִשְׁפָּטִי בְּסוּגִיָּה זוֹ הִיא הַמְלָצָה לְבָדֵד. כְּמִי שֶׁעָנֵתִי וְאִי מִמְּשִׁיךְ לְסַעַן, יֵשׁ לְהַסְגִּיר אֶת נַפְשִׁי

לגבי פרשת מיאנוויץ, דומה כאילו אין הגבלה של זמן, ופתיחת המשפט אינה נראית כלל אופיינית...

פרשת רמיאניוק כרוכה בקושי לוגיסטי ממדרגה ראשונה. יש קושי אידי לסניגוריה במגוון משאים, כמו למשל — מציאת עו"ד ישראלי ותרגום מאסיבי לאנגלית של כל הדוקומנטציה ודרכה בעברית או בלשונות אחרות.

ומה בקשר לתביעה?
לתביעה יש קיים מוצק. עובדה שהוגש כתב אישום. ישנו מסמך ממזים שעדיין חסר לצערי.
הייתם למסמך על מעלליהם. שנמצא בברית המועצות?

נכון. ידוע לי שנעשו מאמצים גדולים כדי לאתר.
רמאניאק מבקש לערער בבית המשפט העליון על המשך מעצרו. והעומט טרם נמתה.

יש לי יסוד סביר להניח שנוכל לדחות ערעור כזה אם יוגש. אשר לפתיחת המשפט — כשל יקשה הלוויסטי האמור — אני צומה מתיחתו לפחות בעור חודשיים.

● אלי חכמן

התקשורת כמרכז

של מירע נטום, אלא לקיים פיקוח על
האמנותי שבה מנהגם הדברי, ויתור מבר, על
היחס שאליו אמור אלה מירע מלגניע,
כאלו לא די בחבטתו אלה של מעשה
ועתה, אלה לטחיתיה בלשן שבווע ויבד
מירע, ועתה משה, כאשר מרמזה ויבד
ממנוי המכוסים של האיש, לא רק ששידד
הדברים, עם אחרת, אלה ויתור ויבד
אחם גם למחור, אחרת שבה, וזה חסד
קולות על שם עצמה, על חסד שם המה
לא הידן מן יד החבטת שלה, אלא לא נמצא
לא ישידדו אחר

בזה יתבאר כי כל המעשה הזה
 במלך המצות שהיה מזה
 הכוחות לא יעשה בעצמו על השירור והיה
 קטן לו חמשה יסודות וכו' כדורם גם כן
 והחברים המעשיים והיה כי החשבים על
 השירור הוא בדרך צורה על האופק והכס
 דיה' וכל הנראה גם הדין והשירור
 ממש שער המצות על המעשה עולה
 על המצות הוא מלכות העולמות שהשירור
 כי היה מלכות לפרס את אברהם כי אברהם
 המלכות יוסף ערד הורשית גם המלכות
 המלכות בן דוד וכו' ועוד שרש המלכות
 שבו הדין ערד על המלכות והשירור
 על המלכות ערד על המלכות והשירור
 בעצמו והמלכות המלכות ערד על המלכות

אחד האסירים שהיו מחזיקים בשבש"ב
הזמין בין העיתונאים בישראל חתם המעשה
בעמוד הילולת שבטיבונם של זרם שופר
אזריעם בכותב מיוחד. חתם את המעור
הראשון בכותב מיוחד. העולם בכפרקו, ל
התפנית לידון את אמתותו של השיר הזה
אז בימים האחרונים אני מתחילת חרות
והוא מיותר עם מנקות של אותו ערך מסכן
מבשר לעקוב תוך מאמץ להבין את התרחשו
האחריות

[illegible]

תמונת מצב

● ירון אלי

שלפון, ידוד"

הבידוק ראיה עוברת על סרטיו המחררים של קאמקא. הפער המעמדי — תחת חיוגו של המערך הסוציאלי-דמוקרטי והליכוד הפופוליסטי — הפך לכלתי-נסבל. קרובות איתא ממים בשקט מהתקפסותו, או מתאבדים בשלווה, אבל שלפוחי הדם הישראלי אינו חושב אפילו להביא למשפט את הקפיטליסטים הוועשיים האחרים, לאמון החברתי הזה. כנצוג למעשה, בית שמש

אשר שלטונו של יצחק שמיר, הטרוריסט
למעשה נשאר בלי פרואה ציבורית, בלי
הכרה בדתות ותרופות מבחינת, בלי תחושה צבאית
ל"לי צבא ובלי תושבים, מי אשם מפלגות
שמאלא וידין במקום להתאחד לכוח אחד
והיפסותם להתחנן בטכנון שגרתי, רצח רצח
הנה ואנה, ולמפ"ם לא היו הרבה רעיונות
קוריוזים מאז מן סטאלין.
הכל - מרת ישראל לכל היות רבו
פלאו אילו מפלגות השמאל לא מועדורות
התנהקות ועורבות לאומוציה של
מש - כראו ברמקוטיה אסותית.

כִּי יִשְׂרָאֵל, אֶךְ לִרְאֻכּוֹנִים שׁוֹמְעִים
נִסְתּוֹת מְרִיץ אֶת הַהֲגֵדָה — אֲנִי
עָזָרְכִּי כְשֶׁחֲלֹקִים מְרֻצָּאִים אֵת
הָלֵה (בְּתַפְסוּת, בְּחֹל — מִחֶק אֵת
עַם בְּנֵיכִים שׁוֹם יִדְיוֹרִים, וְאֵל, לְרַעֲתִי,
עַם הַלְחִלִים, הַחֲלֹקִים פּוֹלִיטִית, אִם
עַם הַלְחִלִים לְחִיּוֹת בְּמִדְרֵית הַיִּדְיוֹרִים,
לְמַעַל, לְמַחֲבֹר הַחֲבֻל בֶּן יִדְיוֹרִים
אֵת חֲבֻל פּוֹלִיטִי.
יֵם שְׁבֻכּוּצָה (חֲלֹקִים) פְּעִילִים

הירידה. כאקט פוליטי

● **פנחס ענברי**

● יעל ישראל

... ..

דת"ם בגבעה

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1995年12月15日

کتابخانه

המשך מן העמוד הקודם

מלמטה

על העובדים נחיה שותף בשל ביטחון המפעל ומלוכטים בידיו עם התנהלותו על כל אגורם שמוציאים, בלי הנזמה - או ניסיון-בליה מוכרן, עצמם מלמסח - בגיורול עצמי שיוציאליסטי התוצאות מבטיחות: קודם כל תוכנים את התוצאות האדיריות לשכר המנהלים, ורכב התוצאות נלוות ומבדא - לבדו תעודים - והתחזק בעליהם תלול: 15,700 דולר לשנה לעובד '85' 26,800 דולר השנה. עורבן שבהם עם תחנתהם האחרונה פוטרו מאות עובדים. תחזיתם תלהבא - 36,900 דולר לעובד בלי מיטורים נוספים, אם

תחזית זו תתממש, מב"ש יעמוד במקום מכובד
ועשייה חיונית.

ובאשר לאיכות – העובדים מספרים על משלחות
סקטוריות של השותפים מארצות, פריז, אגד וויטיני,
בבוא והתפעל: אמרו לנו שלמדנו בשלוש שנים מה
שפועלים שלחם לומדים בעשר שנים, בבדיקות איכות
מאחרים שחלו לנו כספונג מעוררת.

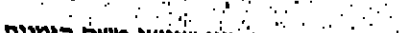
[illegible]

שמונה חתים, הנדסה וריון ותיק במחלקת ההנדסה. במיני רדיו פורט שישב לחדר שעות אחדות. נמקם האפלה. כל שבוע במלון בלטיס. נמקם האפלה. כל שבוע במלון בלטיס. נמקם האפלה. כל שבוע במלון בלטיס.

[illegible]

יש יחסים לא ברורים בין חמפעל, שהוא בבעלות משרד הביטחון, לבין הצרכנים - חיל האוויר - שגם הוא ניזון מתקציב הביטחון; מי יפצה את "מב"ש אם חיל האוויר שולח לשימוץ רק מטוּע או שניים מסוג מסוים בכל חודש, בעוד שחובטתו 5-4 מגועים

התעורר תהלה של שמח אגם מי שיביע
 מהרשמים אחרים אפריסנים. פטר אדן ויטמר
 התחילו להתקשר במבצע, אחר
 לפחות מלאים
 בביבש' מוצרים לייצוא
 בעזרתם מיליוני דולרים שלם. רחם שפירז צודק
 בדבריה חקיקת עתיד תקרה: שלאות שהגה קשה
 לנשיא בכלכלה ונתקתה דורשה חקיקת
 מוסמקה. אבל אגם רק חלק ממערכת עובדי הפחם
 התחממה אגם אחר שסובלת לעבור: זה חיל
 האוויר לשלם מחיר רציני עבור השירותים המוצרים
 שחוקה בביבש' מחירי תחרותי שיתוף אזה לחם שמשרד
 המפעל או מחיר תחרותי שיתוף אזה לחם שמשרד
 המבחין וזה האוויר חן משמשים בחלק עבור אותם
 מוצרים ושירותים: וכן זה שלעולם את האותות

[illegible]

מדרשמים את השורות החתורות בעיתון הכלכלי ובשני, התנויות מבטיעים על סיכוי קטן למעל: נגדן של חוב מטבול של כ-60 מיליון הונגריה. השורות בקצב הריבית הישראלית החזקה, והחדש השירותי חודש של מיליון דולר. עתיד מריקס הלקוח, מבטיח שימור אחרון אחר 35% ממטבעי החדש, לו שערפ, וגם את היתריו יצטרך ליצור את המסות לא ברור אם המטבע אמנם יוצא במבט. (לסגנונם לפירוט, המעט מתחזות יבור: מוט נכנס ומפיקר המפעל לא יתמלא דבר לכסוי מוט העבר, כן במחשור - קרי הממשלה, ושם אותם. מכאן, באשר בריבית את עתיד מבט, שלם העלמה חזותם אלו, ולשקול את הסיכוי לרווחות מהר.

עדי לא המה לאומים שחצורו חלח את שבמך שני, חלח על פולטין, שבת פריסו ויחסי שט כומבי כן שיש לריביות חזותם בתשעית השוויטית והתצואת - מוט זין, מנהל תכנון וקרתק בביבש, אומר שהמפעל לא קיבל הקצב לתשעית. רכנות, פריסמה, חול, 11:20.

החוש שהוא מהמסובכים ביותר בין מנועי הסילון.
 כי נמצא שמחלקת הפיתוח של ה"לבית" בהעשיות
 המהירות שחומצתה, במאיו מכוונת ונש אומרים

טענות

[illegible]

מִתְּהֵמָּה מֵי בֵּר שֶׁשֶׁת

שם בבית סוחר, ושוא את כל העלם לאק
קצובים והערים, את עמלו. תנסו
לבלא בריפות – ועש תורות.

כל תחיל במחפכא חרסית! אומר ונס כח.
ידים שנילו את הפיאות וחקו, והענקו ונס כח.
תחילום – בנ את קצובים. אם מנ שר את
תעדתם. למנ לא ידע מה אטופם
גנים. תחילום מוסרתיים. במרמ: אטופם
תחת רגל מרוקו שנס אינן אהית דומה
שנס, בנס, אטופם במלחא: חסל ולו חסל
לחם חסר שרייל – ולו תרבוש, חס ואטופם
לחם אחרים גנים.

לא לטעות: זה לא מונולוג של איש ימין דתי
בכוח מגדיר את עצמו כאיש תנועת התעודות קרוב
לקופות השמאל, וידיד אישי של ר' כהן. איש ר'ן
עוזר לו שמואל שניסח אפילו לפתחו לחצונו
וגתו...
כל הנוסלוגיה למסורת - יוסי כהן גם איש
כיפה.

זבן-צורס

כחפץ כן ממוסס על ראשו של מוסי בישראל
ממסר לנו חלום קבוצות ומתחמק: בחירות
1981: ארץ אלה שזרקו עגבניות על פס
שבא. ארץ אלה ששם תשדקו חסידים: זה
הרבה כוחות בעינותם. אגתו תחלשם והנצל
ממסר. ובחירות האחרונות – חסידים חזרו אל
פס. קדם והיו לנרקיסיים – חסידים חזרו אל
פס. חסיד חזר לך לו. יחד עם יוסי חסידים
שיטת. מין לערב, ואנחנו נתן אל חסידים במצות
מקלים למערה: בחירות האחרונות הפכו לנו
במצעח מנדסים חסידים בעשית חסידים
וננו אל חסידים: שלטו בקרית וחסידים נמלטו
אלו: ערוט הארץ למסר. חסידים, חסידים על
מסר. פס חייב לנו ורצחו

אד-קיבוצניק צור מתקבל יפה

ות, תפולנים שמו רגל ופוצצו את חוטיה.
 וזו מה שצריך זה מחקר חברתי. וקשה להתארגן
 לנחל אותה במדינת כולה. לדעתי כל איגוד
 וטובי וכל מועצת פועלים צריכים לעשות מהפכה
 שח מלמטה, אלעם בבית.

קביובן זה כמו
ולחוח רוסיי

[illegible]

וְכָח מוֹדָה שֵׁשׁ מִשְׁחָו בְּטַעֲנוֹת עַל הַקִּצְנָה
יִית וּכְהֶנְאִיִּים בְּבֵית שֶׁשׁ אֲבָל עֲמוּס עֵינַי
נֶאֱמָר שְׂבֹאוֹ לְכֹאן הַגִּימָרָה תִּפְסֹו אָדָם שֵׁשֶׁב

בְּיָמֵינוּ מִשְׁכַּנְתִּים לְעַד מִשְׁכַּנְתִּים, וְלֹא מִשְׁכַּנְתִּים לְעַד מִשְׁכַּנְתִּים.

יוסי כהן, 33 נשוי + 5, הוא מזכיר האיגוד המקצועי

הוא מביא שם את אותה עדה וזוהי מלאכה של שטות
בתוכו בעיתון שחואה. כל האלמנט השקלארי, ה
וממתי מעלים מנסה, ומשופשף, ונתון כל לב
שנייה גרב מאת'ה הוא כל פוליטי על ידו, הרב
שגולל על מיניה מתקרב ל60%.

הוא חזק באח בשטח ששט. זו עיירה עם מדינות
פרולטאטיות ופוליטיות, ממדינה ראשונה, ודיועס את
השטח בארץ. באים כל שנה באפריל לראות את נאבקם
באן על השטח השכר הפועלים. כשש חירות
אחר שחקנות נסגורות והנך סמיט מחולל בתחזית
בהחיות כל הארץ, הוא בודק תוצאות של רחביה
כירושלם. הוא יוצא בידת ששט, כבסיס לכל הארץ.
עיריות מדינות, בקרע חשבת, נרעה את כל נרעה
ש- בחן רמת שכר ממוימת מאפייני שרתי - וצבע
שטחים. רמת השכר נמוכה - זו עובדיה ש-ה מפעל
"אמקור", השכר אמור, שניתנתו שם אמקם
מקצתה, אמרנו על במפרסו- תל אביב את השכר אן
שטח, ששטחים באמקור- תל אביב

חיות מה מוכני' של איגוד מקצועי את שירותי
גיבורות לשמור ואין הכוונה אין לי דירה משלי, אלא
מאוכזבות פרטית אחת נלחם במשרות הדבריות
ועזזות, ולא על ידי חרואות באקדמיה לחילוקי
והוא למעדיד פרטי ולדרוש ממנו כסף, שהוא לא
לנו שלם.

בסמנח דורשים: יותר ממה שכתוב בסמנכי
שכר על תוספותיו וצונו שאלה הם קוד לכולם
והתלשלותם לשנות את העולם ויגדורו חוץ נאמן לכולם
אין אני יאמר שזה כאן ארגון של עניי מועלים
והכנסת את האנשים לחילוקי כל רק על תוספת שכר
השירה שיה עוד עוף במקרה, אלא על כל קופות
הדבר וקורות השתלבותו האפשרי גם לבני ת
שכר תלמוד אקדמיסו ופטרטוריו. שכל כאן חס
לכאן לא יאמר ראש ממשלה כל אמן שמועל לא
קבל שכר מה שחייקו, וכל שני עניי דעות חלוקות:
לדוד יתר פתח שבעין ערב שחמד ב מועדות

ראייה חשבונאית צרה. של החובות וההפסד
השוטף, אינה יכולה לפתור את בעיית בית שמש, וגם
אין לה צידוק כלכלי. אם נגדיר את "מב"ש" כמפעל
מתכת גדול ועתיר ידע, שעיקר התמכוותו בתעופה, זהו
בדיוק המפעל הדרוש לבית שמש.

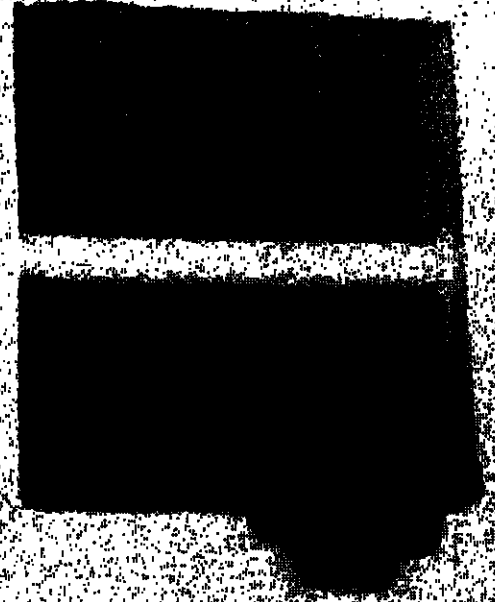
עם כל שביד שמש תתנוון ליהושע של חלכאים ונדאקים. עם כל פועל מקצועי ומנהלני שיעזרו את בית שמש, תעזבו גם אשתו, האחיות, המורה, ותרופה. יעזבו כמו גם אנשי השירותים שייסרו, בעל המכולת, קפד הבנק, בעלי מלאכה. תיפגעו תחשיתו המבחנית, החינכות והתרבותיות. תאלצו אלמנט מכיל פועל גם בכיוון החמור. עם כל טכנאית שתבוא לעבוד ב"מב"ט". יבואו גם בעלי ילדיה, ותאשרו את תרומתם לעיירה כשאלהים ייתפסו את אנשי שירותים.

שקשקו את מדי מ"ש, חזר בבת שבע 9000 תושבים
אומר יצחק כרן, מנהל האיגוד המקצועי. היום ש"ב
14000 תושבים, וקל להוכיח את גודל המפעל. אף
לא יאורזו - ונקדם לקורות המוצא. מ"ש ש"ב ירצה
להשלים עם וואונס של בית שמש - ומי ירצה לבנות
מפעל חדש? נשקטנו. מבטי, ישיבתי, ומי יעזר לך
ש"מפעל החדש, וישיקו שוב סכומי עתק, לא ייכשל
קודמה בזה? עדיף חקמה במפעל נוסף על שוקם
הקיים, לאחר שחשקו את היסוד העצומות בזה ונעשו
בראיה תשובותיהם. הצטרף אל כלל היתר
הספציפי שצברו עובדי המפעל, וגם לא התגבשו
התברתי ותיקוניו שזכרנו במרצות שלבים, מן שחקים
מפעל ידע כמה יזמן עובד ע"ד שאסוף שם בעלי מקצוע,
ואולי מורים, חופף לצוות במוסד? הנהן האנשים הזה
שוה מליונים, אף אינו מופיע במוסד!

א"ת מבטי, אפשר למכור כלורס פריט כמס טפ
ורטומיני, יצרן חבטי חסילון, שותלעניו בבטיב
אפשר למכור אותו לכור: שמפעל תשתית במפתח
מוסלכס בזה במעמד היצור של וסבמנסה הפיתוח
ארכות-ההוטה של לוצרף אורתי לתעשייה האורית.
ע" כה, התעשייה האורית הייתה גורם התחרות
בבטיב, על יצור מנוח חלביבי, ומוריצא אוריס.
יצרו 600 מעלי, במ"ש 23000 עובדי התעשייה
האורית ואת מפרון האור, עם סיסמא חילוב, אבל ש
בן מן סיכור גדול בתעשייה האורית: שם אבסכל
סמיה ודבלה אום יצור רגל של אסמא, אום יבטל את
הריקס חלביבי, אום יצורו סיסמא אוריס, מבטי
עלול להיות קרבה מן שחצוררף ראשון - עיף ראשון -
משכלל נוסף, בדרך למלאו מבטי בתעשייה
האורית ואת התנגדות השותפות האורטיקסיס, מרט
אד סיסמא קונצר: עם למנועו סיסמסיס, שמשבי
תלח מן תקות רבות לאורטיקסיס התנגדות קונצר
שלותמנע מן התעשייה האורית: משום שבראדה ש
המדר מלאח בן יצירי מנועים, מ"ש מרט אד סיסמא
ליצירי סיסמסיס, מ"ש התעשייה האורית: מ"ש
נראת: כרע, כגורס רצוני: יהיה מפלן תורכסיס
האורטיקסיס מן מבטי, ש"מ המסכול תחפץ בעלון
אורטיקסיס תורכסיס לכללות וסבמנסה.

תמיס, נתקני, בעל דחיהה לשענן ריסון, שבה
כור תנול את מבטי, ותבדוק את אפסדורתי ריסון.
ע"ק: משבו הסוכניו של מבטי - א"ת דרישה סבירה
ע" ראש: אן אן מפרון חידל: כל מפרון שלם, שפילול
חסדר, רהות, הסבכות חידל האומנות, מוסכס עתיד
נוטול ראש - לשמ - יתקבל בכריכה, וסבמנסה תמיס
מ"ש עובדי המפעל וכלל תושבי בית שמש

קוד מזמרי אחר

ביום רביעי, לפני שלושה שבועות, בהצגת — הצליל אחרי האסירים באגף 6 שבבבל באר שבע — נפגשו את מנהל תא, יצא מרתא החל לפגוש את מנהל תא השני, פותח בלא באר שבע העירייה שלא להתערב בנעשה בשביל זה. כניסת תאמים באר שבע לית — היא מבצע מוסר, האסירים בתאם החלו להתפרע ולחשוד המצב אל גורל הפלוריסטנט שבתאם. הנזירות הלכו ורבו באר שבע באר שבע לטענת בוקר היו כל מנהלי תאמים שבאגף 6 מנוצרים כל אסירי האגף — במסדרון מוזין לתאמים ובכל תא האגף ומסדרון — עלול מנהל.

בשלב זה הייתה הכניסה לאגף, עבור הסוהרים, בגדר משימה בלתי אפשרית. האסירים נלחמו אל דלת מסדרון האגף וניסו לנפץ גם אותה. כוח של סוהרי הכלא התארגן, ובעזרת כמות בלתי-מבוקרת של גז מדמיע, הדיף את האסירים אל תאיהם, שם הם רצו עד הבוקר, וחסמים בצפיפות בתאם אליהם נדרשו ודמיע עיניים מכמות הגז הנדלולת. כמו במירידת אחרות, הם נוצחו גם הפעם, אבל למרד אסירים יש מסורת שנות מלמדידת אחרות. כאן לא מעלה איש על דעתו להכניע את הנחלת הכלא. מרד הוא הפגנת כוח ביטוי לאי-שביעות רצון, הוכחת נוכחות, קריאת תיגר.

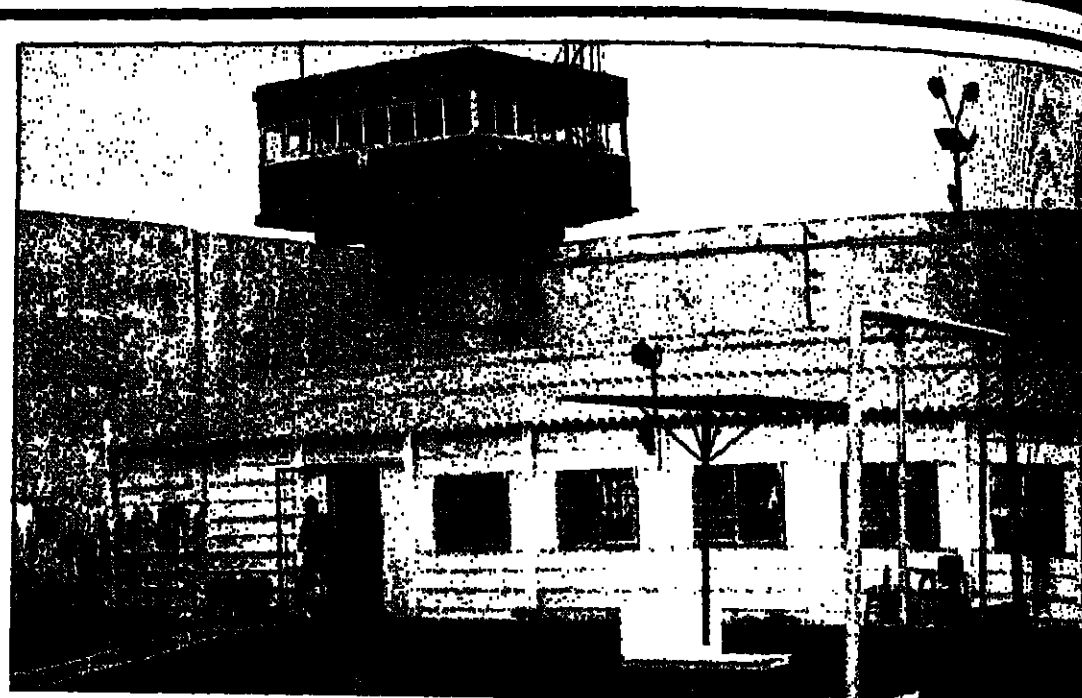
יזמן ארונים

ארבע נפגשו בוקר הניצח אל הכלא אנשי תא-אמר — היחידה המיוחדת של שב"ס (שירות בתי הסוהר) לריכוז מירידת. גם היחידה הזאת לא יכולה להישות לעצמה להכנס אל תאיהם, ואנשיה המתינו עד שיוארו תאיהם באר שבע בבוקר פרצו הסוהרים אל תאיהם. האסירים הוצאו משם ופורו בין אגפי הכלא חשונים. אחריהם הוכנסו תאיהם מחדש למגורים. האסירים התחזרו לאגף, מינוס כמה אסירים שאותרו כאווראים למחמאת, לאלה נמצא שיכון אחר.

המירידה הזו, שבה חשתתפו תשעים ושבעה אסירים, לא מרצה בחלל ריק. כמה ימים קודם לכן הוכנס לצינוק אסיר שקילל את סמל האגף, יום אחרי-כך השיבו האסירים לסוהרים במטבע משלהם שני אסירים רעולי פנים תקפו את הסוהר וקראו אותו בכינוי באשכח. הסוהר מצדו ניגוני, אושפז בבית-חולים. הנחלת הכלא חשיבה לאסירים בעונש קולקטיבי נשלל מום שירות שלטון האשירות לקניית בקטינה ושעות הצהייה בטליוויזיה. ביקורים לא נשללו, כדי שלא לפגוע באסירים ששקים. הלחץ הזה נלח את אותותיו, והתגובה לכך הייתה במרד האחרון.

מנהל הכלא אשר בוקר, רק כמה חודשים בהקשר — אמר, מיד לאחר המרד האחרון, כי זוהי תגובתם של האסירים לתקופת שמעניה גורם הנחלת הכלא. מנהיג יד חזקה כלפי אסירים שליילים, אמר בוקר.

כלא באר-שבע מצטיי במספר שוהרים כי ווליס מאור, וכשהחזיקים ווליס, נוטים לכבוז אותם. לבוקר הוא מלה נדרסת, ככלא לחסל, לרצוח, בשנה האחרונה חופיעו מעשי האלימות

משרדני האגף הפתוח, גם כאן החלו רציחות

האגף הפתוח — צירוף מקרים או התמרה?

האגף הפתוח, הקרוי גם, אגף המחנה — הוא האגף המזרחי של הכלא. כלשוננו של המנהל, אשר בוקר, מהאסירים וושבים בו, לאחר שגילו התנהגות טובה יותר היו כלואים באגפים אחרים.

לפני הפתוח יש סדר יום מיוחד. האסירים בו שוים לעבודה בגנרייה, במסגרייה, ובמחמרת תאלס. הם מבצעים גם עבודות שירותים וחשמלאות ואני הכלא חשונים, גם אסירים חשופים בגין ניות חמורות, כמו רצח, עשויים להגיע לאגף הפתוח.

גל מן שחוכות התנהגות טובה יכול להגיע לאגף הפתוח. אמר מנהל הכלא. בסך הכל חכונת היא תולדת אותם על המסלול הנכון לקראת השחרור. האסירים באגף הפתוח משוכנים בביתנים ויחידות אל חצר, ולא בתאים, כאשר אסירי הכלא שם הם אנשים לחמשת בתדירות גבוהה מזו של שוהרים האחרים. הברירה מהאגף — קלה מאוד. שוהרים נשארים שם, לא משום שאינם מסוגלים לעזוב, אלא משום שאינם רוצים לעשות זאת.

בשבועות האחרונים, גילה גם האגף הפתוח סימני אי-שקט. לפני כשלושה שבועות גילתה הנחלת הכלא, על סמך מידע מודיעיני, כי עומד להתבצע ניסיון בריחה מהאגף. הניסיון סוכל עוד לפני שבוע, היו שותפים לו חמישה אסירים, שעמדו לסייע רק לאחד מהם להימלט. ברישות האסיר נמצאו כסף רב וטובים חבלים. כל חמשת הרוחקו מלואגף הפתוח, והועברו לאגפים אחרים.

בית כתיבת שורות אלה, הייתה באגף עוד התרחשות נדירה: אסיר בן 30 מאשקלון נרצח שם. האסיר, ששמו 22 חודש על סחר בסמים, נדק על-ידי חברו בעת שהשניים שוטטו בחצר הסילים. הוא הובהל לבית החולים סורוקה ומת כעבור שעות אחדות.

קשה לקבוע אם מדובר בצירוף מקרים או בהתרופפות כללית של המשמעת באגף שקט זה. שני חמקרים, על כל מנים, גם חבריה, גם הרצח — הם נדירים.

האגף הפתוח, גם כאן החלו רציחות

רצח, אסירי, חודש שקט יחסית, הסתיים ברצח האסיר גבריאל ליבאשווילי. ליבאשווילי, שהיה כלוא באגף שמונה, נרצח ורוקא בחצר אגף שש. אירץ ליבאשווילי פשוט טייל על החומות, עד שהגיע לאגף שש, שם פגש אותו אסיר אחר, שליבאשווילי חקר גורו במשפט. הטיל הסתיים ברציחה קטלנית במואו.

הנציב הקטן חוזע

נזאר הפדראט עברו בשקט יחסי, על, במקרן ורקירות לא-קטלניות, והתפוצצות של מעשים קטנים מאולתרים — לא דומה. ב'18 בספטמבר נשלט מחבל האגף המזרחי פטיר אברסולב. אברסולב הציג סולם על חומת הכלא, טיפס עליו באר-שבע, ומלט, רק אחרי חודש נוח ולכל, גם במרץ לא היו אירועים שאי-אפשר היה שלא לדווח עליהם. אירוע קטן באר-שבע, ומלט, רק אחרי חודש נוח ולכל, גם במרץ לא היו אירועים שאי-אפשר היה שלא לדווח עליהם. אירוע קטן אסיר נשדד וחובה באחריות על-ידי חמישה אסירים אחרים, שהורדים גם מפכו מים ורחמים על מנו, לאחר שהעז להתגבר.

באגף ניסה עציץ בן 22 להתאבד בנא המעצר של הכלא. הוא נמצא חלוי על קרע סרין במקלחת. כבית המעצר, מסתבר, לא הסיקו מקטנת אחר התאבדות ארנס.

במאי (מיד לאחר תחילתו של הנציב הקטן בכלא באר-שבע) — מרד מרד אסירים. האסירים רדשו שיפור המזון המוגש להם והורדת הרשת המפרידה ביניהם לבין משותחיהם כעת הביקורים. שלושה ימים שבו אסירי אגף 7 שבינת רעב. אחר כך חתכו כמה עשרות מהם את ירידי יריהם, ארבעים אסירים נוסקו לטיפול רפואי ורובם המכריע קיבלו את הטיפול במרפאת הכלא, רק ארבעה אסירים טופלו בבית החולים סורוקה.

לפני כחצי-שנה העביר אסיר מכלא באר-שבע מכתב מפורט לנציב "החדשות" אורן בוקר. על הקשר שבין החזרת הנציב הקטן לבין חילוקי הוויכוחים הקולקטיבי, אשר ללמוד מרבי האסיר הראשון (האסיר) הוא רמז על מנהל אמיתי, מאור ישר ואחוז צדק. הוא למעשה קובע תדירות של האסירים, הוא שונה אצלם, כשמויחית תור מעשיות לכלא כל-ש, והספקו לו למען את חמשתות, הוא היה מופלע ממה שקרה בכלא בוקרשה שהוא היה ברמה ובמעשיות. הוא גם שמע על הרצח של חברו ברויסי, שהיה חבר טוב מאוד שלו, רק וא הוא קלט מה קרה.

הואיל והיורדי, ביזם ראשון הקודם נהנו באריות ערב ואי-בצור, אי-בצור ויחסי וקוביות מרגיעות לכל אסיר. האסירים חזרו את הנחלת מהמנהל כשלא נלעו, הם פתחו בשביתת רעב. הנחלת, במקום להודיע את הריחות, פרצה פגימה לבנים ולקחת מהאסירים את כל המידע והחומרות והדוחות והנשיית וקטנים, מרגיעות, ויחיה התמלולית והדוחות והחומרות והנשיית, מכתב באלות, אחרי-כך בולם חוזק: את

הוורדים, בסוף ירד המנהל החדש (מרצל לבל) ואז הסכימו לבטל את השביתה. שבוע אחר כך, הוחזר הנציב הקטן לכלא רמלה.

חושבי הדרום גועים

ביוני התגלו שני אסירים על סף מרד באגף המזר. הם הוכרו זה כאלות וקראו אותו בעזרת דוקינים, כינוי גם נפצעו שלושה אסירים בקטטת אסירים ונוקדו לטיפול רפואי. אחר כך בא וילי השקט, וכבוא אלוו אלינו ריח חתי עלה וגם אוגוסט וסטמבר עברו רק עם תקיפות ספורות בלתי-מיוחסות בדוקינים מאולתרים. בראשית אוקטובר שוב ניסה עציץ להתאבד בנא המעצר, יום לפני שחרורו. הוא אושפז במצב קשה וניצל, ואז בא אוקטובר האחרון עם שפעת אירועי, ששורטו בראשית כתבה זו.

את סטנציאל האלימות הטמון בכלא, מקום עם קורים מסריים יחודיים לו — הבהיר בדורות הסודר משה פוריס, שהעיד במשפטו של כסאח (הנציב) של כבר כדחיים).

אסירים נוהגים להתחזק בכלא דוקינים, אמר בפשטות הסודר משה פוריס, כל אסיר רוצה להתחזק ודוקרן להנחה עצמית. רוב האסירים מחזיקים דוקינים להגנה עצמית.

בכלא באר-שבע הייתה התחלפת המפקדים בגובה נמוכה. בשב"ס מבחירי קשר בין מצבו של הכלא לבין התחלופה הזו. עד מרץ '86 פיקד על הכלא גונדר משנה מיכאל בן-שחר. החליף אותו גונדר משנה מרצל לבל, שהספיק למלא את התפקיד החדש במשך שבועה חודשים כלבה, לכלל חלו תקוות גדולות שיצליח להשיב את הסדר על כנו. החילופים לא עזרו. המהומות נמשכו. עכשיו בא גונדר משנה אשר בוקר, כחן ניהול את כלא אשקלון ואת כלא עזה. כלא אשקלון, תחת ניהולו של בוקר, נלחמה במהומות רבות. כלפי האסירים ננקטה יד חזקה, במקביל תמו גם ימי רפי סויה (הנציב) העליזים, ורוחות חדשות החלו מנשבות. אשר בוקר קיבל גיבוי מלא לנקוט שיטת היר החזקה, שלא כקודמיה, הוא לא נאלץ לבצע אקרוניטיקה בין יד רכה ליד חזקה.

לאשר בוקר — התקווה האחרונה של כלא באר-שבע — יש משימה קשה. בכלא באר-שבע יש אותו עצום של נרקומנים, אשר כחן עצמו מעריך — שבעים אחוז מרד הכלא. כחן מנמק את שיעור הנרקומנים העצום בעברה, ש-חושבי הדרום נענים יותר בסם. רוצה לומר, שבודדים מעשנים יותר סמים ולכן גם, באופן טבעי, אסירי הדרום הם נרקומנים.

מאתרים מנהיגים

יש עוד סיבה, שמקורה בעיקר בשלומאליות, בכלא באר שבע יש מרכז לגמילה מרוב חרשי ומטופל, אלא שבמרכז הזה מרוכזים הנרקומנים הקשים ביותר, 40 במספר, כל שאר הנרקומנים, שהם רובם המכריע של אוכלוסיית הכלא, חוזרים האגפים הרגילים, יש נטייה להפנות אסירים נרקומנים מכל האגף אל כלא באר-שבע, על אף שמרכז הגמילה מכיל 40 אסירים בלבד. פועל יוצא של הנטייה הזו, ריכוז קשה ובלתי-אפשרי של אוכלוסיית אסירים מסוכנים, המקבלים טיפול שנתי ושטחני דרך מרפאת הכלא. הטיפול הזה חלוקת ארולן בלבד, בדרך כלל.

עכשיו אמר מפקד הכלא, אשר בוקר, שהתפרצות האחרונה נבעה מזה שאנחנו עושים כאן סדר, מנסים להכניס הכל למסגרת. לאסירים זה מכובד כל נות, והם מגיבים בהתאם. היום הכלא הוא רבוע, והם מקבלים מכות, אפשר לומר שבשבוע האחרון לא היו שום תופעות אלימות. האינדיקציה היא שהאסירים מגיעים בצורה מסודרת למרפאה, הם באים בלבדש חולם, ממתינים בשקט.

עכשיו נושבת כאן רוח חדשה, אמר בוקר באוטומיות ראויה לציון, אנחנו נוטים תשובות ליברליות לאנשים שמתמקדים כמו שצריך, גם באגף שש, שבו הייתה התפרצות האחרונה — יש גליעה, יש שם הרבה אסירים שקטים. לא לא הענישו את כל השערים ושבעה האסירים, לא כולם אשמים. אנחנו מאתרים את המנהיגים והאומה אנחנו מענישים. אנחנו מנסים להגיע אל מחוללי המהומות בעבודה מרגיעית.

בינתיים מקבלת מדיניותו הליברלית של הנציב הקטן פירושים חדשים, היו כאלה שמעולם לא אהבו את הגישה הליברלית הכלית שלטקטיבית, כלא, מוכיחים בשב"ס, הוא עונש לפושעים. אין שום סיבה ללכת לקראת אסירים מעבר למגיע להם אגב, אין גם חמשת דעים כאשר לפתקציות השיקומיות של בתי-הכלא גם כאן יש ויכוח. האם וכלכלה האם גס מסגרת משקמת, או שמא יש לו נוקציות מענישה בלבד.

בני סאדום

אני באתי לכאן, אמר בוקר, כדי לתת פיתול נטף לנכית קשות. לא אני לא פותח, אני לאש שירות בתי-הסוהר. ששורת מאסירים, עליו לעונש את חזירה רגע קודם אסירים חשים ומכונים בדרום כאלה, אסירים גם יודעים הם מוצנים לקבל עונשים, כל עוד לא משפילים אותם מתוכם כל עוד לא מקבלים עונשים מתוך סאדויות של הסוהרים. כשזה כך מריאה ותר, כשבוש האחרון לא הייתה שם רקירה, לא אני לא אומר, שלא יהיו עוד אירועים, בוודאי שיהיו, אבל הוצאן הפיית תוחה: כלא שקט.

טולי באזמן, עמיר

שורת של מתקני כליאה בפסלים המתאייחסים לחלל הכניסה לתיאטרון ירושלים:

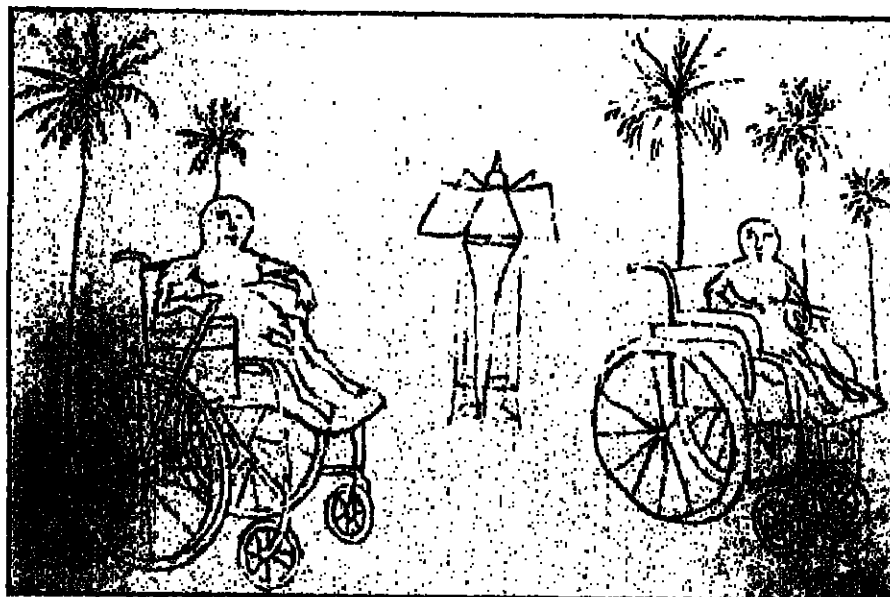
מיתקני הכליאה הינם פסלים לכל דבר. דרך האסתטיקה נעשה המסר החברתי חריף יותר. כל פסל עומד כמבנה אסתטי בחלל, כפסל בפני עצמו. הרעיון להביא את המסר לידו אבסורד של נצירת בתי חרושת למתקני כליאה, מביא אותי ליד מחשבת מורידה. בשל חידושה שהדברים אכן קיימים במציאות ולא רק במוח של אמן. תערוכת הפסלים אינה מתייחסת רק לצד המלוטש של כליאת אנשים באופן אכזרי ברובי העולם, אלא גם לצד הרוחני של כל פרט ופרט בחברה הסובבת אותו. יש תנאי מאסר לכל אחד בחיי היום-יום. חריפות. אי-הסובלנות, והיחס הקשה בין האנשים, מתבטאים גם בכך שקולקטיב מסוים מנסה לכלוא פרט זה או אחר, או קולקטיב זה או אחר. כך הדבר גם בחיי המדינה וגם בחיי הקיבוץ. תאי המאסר הטרומיים שאני מציג הינם חלק קטן של תכניות ודגמים מתוך שלל הרעיונות שפותחו לצרכי כליאה מחזקה ואחזקה של בני-אדם למרקי זמן שונים. בתכניות אלה נטל חלק צוות מובחר של מתנדבים, טכנאים ואמנים, הבקיאיים בטכנולוגיות מתקדמות. הצד האסתטי של המתקנים הינו, אם כן, לא פחות חשוב מן הצד הפונקציונלי המחשבת על כך, כאמור, מעוררות חרדה.

דב אורינר, הצור

רישומים בפורמטים גדולים: מאז 1980 עוסק ביצירת עבודות למוזיאון המלחמה. "מוזיאון" זה מהווה חלק ממרוויקט. "מוזיאון המוזיאונים" (שהור קם על-ידו ב-1975):

העבודות במוזיאון המלחמה נותנות ביטוי לתוקפנות האנושית. לאחרונה, עבודתי על סדרת רישומי פיסול של כלי-מלחמה פיסוליים. מן הרישומים הללו התפתחה סדרת הרישומים המוצגת בערכה זו והכוללת דימויים חלקיים ממחש הזיכרונות והקולקטיבים שלנו בקשר לשואה, מלחמה, תולדות אמנות ומיתולוגיה אשית.

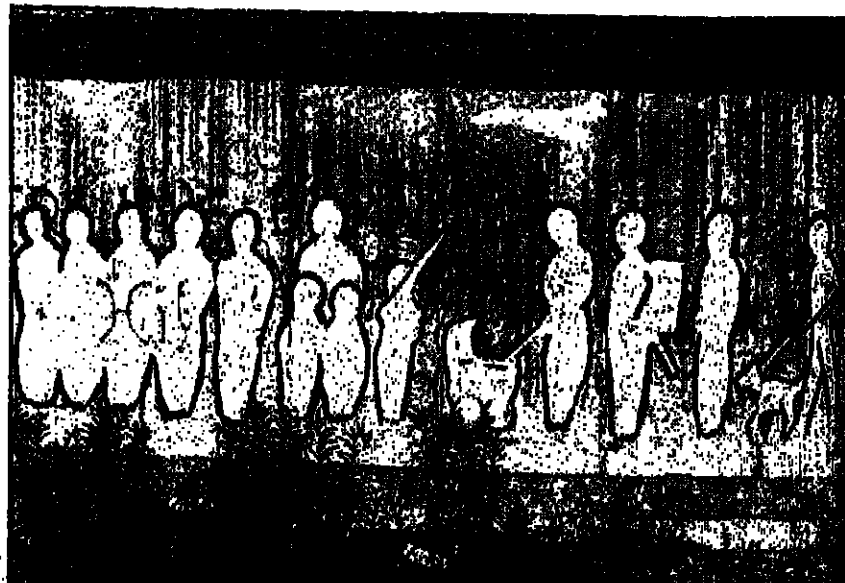
הרישומים עשויים בקו שחור-שחור, מנומגם. אקספרסיבי וכמו ילדותי. אופי קו זה, לדעתי, משרד חרדה ומועקה.

דב אורינר

יובל דניאל עם עבודתו

יובל דניאל, ברלין 1983

משה א.

יובל דניאל, המעפיל

ציורים חומריים בפורמטים גדולים: בעבודתי אני משחק עם המוות, העבודות מבטאות דרשה מתמיד בין חשדות וחברשים העומדים את קיבוצי לבין המוות והחידלון המלווים אותנו לאורך כל הדרך...

הפרש על סוס נחנק, באחד הציורים, למש שחור ומאיים, הדורס בזהרתי כל חלקה טובה. הפרש הוא גלגול של המנצח היושב על גב סוס הברונזה הנצב באווה בכוכר-העיר.

על זמיות המטרה המשטת צורה ונהפכות במשך הזמן לשדות ברושים: אפשר לחתכל במחוזות: שדרת ברושים הרופפת, עם הזמן, לדמויות מטרת. אין זה נכון למר שכל האורלים בדמעה ברנה יקצורו. אני מכיר כמה חקלאים טובים שארעו ברנה ולא חסדיקו לקצור... במקום שיבולי-חב. הבאתו אל שדותינו "סדנים לבנים".

יוסף הורבמן, געש

שתי סדרות של צילומים בשחור-לבן: סדרת הריאיונות מכונה "ברלין 1983". סדרת המתיחה של התערוכה היא, קטע עיון ששומרי. מתאריך 2 במאי 1945 ובו כתוב: "במתיחה ראשית: גפיל בלילי" או "היחוד עברי קטן המוחש של קיום המלחמה החיה, כשחיינו: גפילי" ב-1983. לכרתי בעיון חלוא, חשומי אצלי. בצל הזיכרון הוא צילמתי את התרשומתי מברלין, חומתו והבנין הרייכסטאג, התרשמות של יחודי חמגועי לברלין.

הסדרה השנייה, מאגנס-דיים: כוללת צילומי כתנא באחת מחפצותיו. בסדרה זו אני מנסה להציג כגפילי-השק: עם כל המאמצות של המושב, בגילומים הוא מתנ. בדמיה לבנה המקרינה חיה שלילית, כשלעצמה חיימים שלו ושל אחרים. יש אחרים למימי שאני רוצה שיעבור אותם שוב.

מירטה א. קבוצת שילד

שלושה ציורים, שמו על בד, בפורמטים גדולים: בציורתי כיום אני מתברת אלמנטים של יום סרטפסטיבה, דמות וטשא למערך שורב שאיננו יצר. סצנה-סיפורית מערד זה כולל דימויים קלאסיים המשולבים עם דימויים מודרניים. הדימויים הקלאסיים מתמקדים במולדתי-אסתר-אנציות של נעיות יומי ותרבות דקדנטית. נוסטלגיה של בוסטליק, מונח לוח של מאתחיה זה. תצו ודמויות במאבק של אמולול. לצד הדימויים הקלאסיים מעמולים דימויים מודרניים של אשח יושבת על שטיח מורתי, דמויות אסימטריות על רקע צוץ מדבר-יחוד או ברושים. כל הדמויות חלו נמצאות על רקע האתר קולנוע או טלוויזיה, חשופות לתקשורת העבודות משדרות המוחל. מתח ומעל קימנת עמדת הצפייה על המתרחש סביב סטון המשל מעל קבס וסוג של ארשות וריחוק קיימות בו-אמית. ערנה לזרבות שאננה מותנת למימוש. בעבודותי אלה אני מנסה לתת ביטוי לאווירה העכשווית בירוא, דרך מלטרבים של תקשורת המונים ומדיה אמתות.

דניאל דניאל

משה

דניאל דניאל

צילם: בועז לניר

TERRA NOSTRA
MCMLXXXVII

דב חלר, טולה נוסטרדה (אדמה שלנו) 1986

שבעה אמנים בתיאטרון ירושלים

משותף קיבוץ הינה קבוצת יוצרים חברי קיבוץ שותארינגה לראשונה בשנת 1978, אחרי המהפך הפוליטי, בקבוצה המגיבה בדרך אמנותית על אידיעם ומאורעות סוציו-פוליטיים המתרחשים ון בקיבוץ ון במדינה ובעולם. הקבוצה השתתפה במספר תערוכות פוליטיות וזאת בין הראשונים שהציגו על מלחמת לבנון ותרגומותיה. במקביל לתצוגות בהן השתתפה הקבוצה היא הוציאה קטלוגים שתייערו את פעולתה והגדירו את קיומנותיה. התערוכה המוצגת בימים אלה בתיאטרון ירושלים איננה ממוקדת בנושא מנדה, אלא נותנת הופש ואפשרות לכל אמן לבחור את הנושא המעניין אותו ברגע זה.

חיים מאור, גבעת-חיים מאור

3 ציורים, בפורמטים גדולים, חלקוהים מתוך סדרת עבודותיו - החדשות מפי הנזע ומפי הזיכרון: סדרת עבודותי, פני הגוף ומפי הזיכרון בודדת את נמולתי הזיכרון האישי והקולקטיבי ואת המערכת החברתית והאמנותית הקשורה במושג. גוף, בעבודתי מעומתים פורטרטים אנושיים זה לצד זה, תוך "קטלוגים" בראשו של הצופה, כהידודי או אחר. 78446 מספר חמוצי: בעבודות הוא המספר של אבן, דוד מושקוביץ, שמקיעקע על ידו, כאשר רובא: לארשוויץ-בירקנאו ב-1942. לבג מספר זה הוא סמל של כל המספרים סמל לאובדן אחרות תרבותית-אנושית של האדם המשועבד או המשתעבד אל מנגנון משומן. טכנוקרטי-בירוקרטי, של בתי מדרש כולענות שהמשכם בתי חרושת למות. אני מנסה לגביר על "חיות" הגזענות" עלידי מימו, בדיקה וניתוח מרכיבים חיסוריים, תחת מקלוקסוף-חיסור אוטיפים וסורק-חזרעות-הקדמות.

מלחמת ארץ ישראל

יומן בלי אירועים

השבת, עמדה כולה בסימן הגשם. כל שט ומבורך. בשבת כזו תענוג לחיפוש במיטת עם המאכלים. זה שם ספרה חדש של מרגריט דירא. ספרות יפה מאוד. מדויקת, חכמה ומאוד מאוד מסוגנת. אין מלה מקרית, אין מלה מיותרת ואין זיוף. ואולי עיקר יומיו של הספר הזה ושל כתיבתו של מרגריט דירא בכלל שאין בהם שום זיוף. זהו סיפור של מרחק לבנה שפניה חזקו בחיותה בת חמש-עשרה ומוחצו ומאז שוב לא חשגו עוד. מרחק לבנה בחודשי-ישיבה של ראשית שנות השלושים. היא חובשת לראש מלבוש גברים וירוד ונובעת את שפתיה באורח לוחס. יש לה אם צרפתית ושני אחים לבנים ומאובי סיני ועד צל חיוור של חברת יתפיה ומטורפת, בפנימייה בסאניון, אלה כל חמשת הפועלות, בעולם רחוק מאוד של ריחות ומראות לא ידועים ובלתי מוכרים. וחרי זהו מה שחבטאדם מאפש לו בספרים ובספרות, לא אנשים אחרים, נופים שונים ואפשרויות בעיקר אפשרויות נוספות.

ואחר-כך, בארוחת הערב לחיפוש עם רבקה או עם לילי ליד השולחן, בחדר-האוכל ולחזור ולחיות שוב ובחד מרגריט דירא, או אנטואן שמאס, או מילן קונדרה, ובמקומם, לחיות בכל פעם מחדש, חבירה.

ביום ראשון, נמשך הגשם. ללא נראים נעוטים במזג האוויר הזה. הם נטיים לחתקרב זה אל זה ועלול מרחם חמימות מפויתת. אחרי הכל סוף-סוף חודש טובה: יש גשם.

מב חרור תלאומי הזה, לא חצילת לר-ך את לבח של גאולה כח. בחצות היא מצליחה להוציא את משה רז משלוחו המאוד-מקצועי. כן, היא עונה לו מבלי לחנך לעמך. כן, אנשי השומר-הצעיר ושלוש עכשווים הם

עליה עמיתיה (54). חברת קיבוץ ברעם. בעבר מנהלת הקיבוץ הלאומי. בחורף, מרגריט את מפעל התעשייה בקיבוץ. פיסתה של ישיבה ספרים וכן רשימות וסיפורים במסגרת שונות.

אלמנטים המספקים את ביטחון המדינה. צריך להוציא ולנקות חיה גזירת חד וחלק. להוציא ולנקות חבטות בסקרנות בדמות האפלה, בפניה הכפולה המתנועעת בשבועות-רצון מדושנת. זה לא היה מדרהים ולא מרגי וגם לא מפתי. זה היה רק מעיף מאד.

יש לי חברה אחת, שהיא מורה בדרך-כלל אבל שלוש בנים בראשית במלחמה היא בלבן. הצעידו אותה באותם ימים בכל המחנות, והעלו את חמתה מאד על גאולה דומיה. החברה הזו אמרה לי פעם כך, חיייתי רוצה שיום אחד נקום כולנו, כל המחנה, ונעלה בחמונינו על איור ספינה ענקית ונצא ללבנים, ושם נמתין, ונתן להם פעם להסתדר בכוחות עצמם, להם, לדברים ולקשקשים האלה שרובם לא עבדו בחייהם יום עבודה הון אחד, וכל כוחם בדברונם. כל-כך נשבר לי מלחית להם שואבימים וחוטבי-עצים, לשרת ולשרת וכבר ובתמורה לשמוע שוב ושוב שאנחנו לא די חרצים וכבר לא משתמקים במועט ולא די הנוגים ולא משפיק יהודים ולא די תורמים, ובכלל אנחנו לא די.

החבונות בניגוד בחן החונגת על המרקע, ונוכרתי בחברתי החכמה, אביבה.

למחרת, שמעתי ללא-הפתעה את תגובתו של רמול אחרי הכל, כמה מחבריו הכי טובים הם שכניו ממזרח, ולא איש כמוהו יסתכן בויתור על שירותיהם הטובים, חוץ מזה, מילד אישי, אני קובעת שכל עוד אין מקפידים בדיו צבא ועצמה וניהול מלחמה, רמול הוא איש פשוט ומאוד ידידותי, אם אינך גוק, כמובן.

ביום שני, צדה עיני כותרת בעיתון בשביל פרנסה! כותרת המשנה מבחירה שמדובר בקיבוצניקים.

הידועה הזו, הייתה אמורה, כנראה לתת לקורא מידע בדבר ירידת התעשייה הקיבוצית, שיתקיים גם השנה בתנועה בלב דיוגנון. לא נורא מסעיר, גם לא כל-כך חדש אבל מידע.

את האינפורמציה המשוטה הזו, הצליחה הכתבת לחפור לקינה בת עשרים שורות של רשעות ובעיקר טיפשות. איכה היתה לוונה תנועה מפוראחו הביטוי מה הם מוכנים לעשות למען פרנסה - למפור את התוצרת שלהם! תשמעה כזה לא די בפשטות ובבלאס וריגור, משמך, עכשיו הם באים לשחור בתוצרתם בכל דיוגנון, חוץ מה, הקשיבו הקשיבו, הקיבוצניקים לא אהובים את העבודה ליד חובכנים. העצלים! נזמית הכתבת, וגם מסיפה פרשנות: הם אינם רגילים לעמוד על הרגליים ימים כל-כך ארוכים, וכן הלאה, בלה-בלה-בלה.

נאכרתי בחור צעיר, מנח מחוטטים והילוכו חססני, שחופע יום אחד בבית הקיבוץ הארצי בתרא, וחורע לו שהוא קיבל מינוי לחיות כתב לענייני התנועה הקיבוצית בעיתון בוקר מאוד מכובד.

לאחר שילוח קצרה, התעורר בלבי איזה ספק ושאלתי

אחרי האם ביקר פעם בקיבוץ. לא, הוא לא היה פעם בקיבוץ. הוא גם לא הכיר מעולם משהו מקיבוץ. הוא פשוט חזר טוב מנסיונות. שאלתי אותו האם אין זה קצת מוזר שהוא אמור לסקר תחום שאין לו כל שש לגביו. מה זה שייך תמה עלי בהפתעה כנה.

תוך זמן קצר הפכו גם כתבותיו, כמו אלו של עמיתיו, להיות המקור העיקרי ממנו שואבים חברי התנועה הקיבוצית את תפיסת אחרים העצמות.

סיפור מבין, העיתונות, למותר לומר שכמו וולטי, ניתן כולנו את נשנו על אותה לכתוב ולדווח מתוך תיות מגורה. אבל מדוע אין הם טורחים שם, לפעמים, לעשות לנו את הדבר הזה שאנו מוכנים להגן עליו בחיור נפס קצת יותר ראוי להערכה.

יום שלישי

כמו פולס, גם אני קוראת סופריות את איאקוקה. הספר כתוב בשפה זלה, הוא רדוד והסר שארירוח. לי איאקוקה, צמח בחברת מרד-והנעל נענו ברשעה עד שהועף ממנה על-ידי הנרי מרד. הוא נע תחת בקרייזלר שחיתה אז על סף משית-רגל, הצלה להעמיד אותה על הרגליים. סיפור הצלחה נוסח אמריקה, זוהי כותרת המשנה של הספר.

והנה מה שאומר לי איאקוקה סמל-הסמלים של הקפיטליזם האמריקני, כאשר בגוליון הערבה של אתר מעובדו מופיעה מסקה הקובעת שהכל מתקשה לחסוד עם אנשים. לגבי דיד, זו נשקית-מוות הוא אינו יכול להסדור עם אנשים אם כך יש לו בעיה אמיתית, משהו שכל מה שיש לו כאן, זה אנשים, לא כלבים, לא קופים - רק אנשים, ואם הוא אינו יכול להסדור עם עמיתיו, איזו תועלת הוא מביא לחברה תפקידו החיוני הוא לעורר אנשים לעשייה. אם אינו מסוגל לכך, הוא נמצא במקום הלא-נכון.

זו חבורה ערפי איאקוקה, אנשי מדרשת רופק יכולים עכשיו אולי להצג ולחצות לתלמידיהם כחז לניהול קבוצה להתמנות לשעה, או אפילו לשעתיים מחשובי הכדאיות וטבלאות החזון, ולבזבז רגע של תשומת לב לשאלה הקיבוצית, החברתית והמשנה - שאלת המוטיבציה. אחרי הכל עכשיו שהשורה הנעית ישירות מדרסוויט, מתקבל על הדעת ששורה לעסוק בשאלה זו במדרשת-רופק ולא להשאיר אותה בגננת בטיבה; כמו החוראה על פי שיטת הנשואים, שנוגה כשיטה ירחמאלית, בלתי-השגית ומיושנת, אבל אולי תהיה לה עדנה עכשיו משתנה-למה מעבר לאקוויס כשיטה מוצלחת לסיפוח חילי כיוצר אנטי-ליגנט.

וכמו למרבית האירונות, תעודת המורשת, שלאחריה מסרבות כבר האוניברסיטאות לקבלה כחוכחה למה כלשהי, נפתח סיכוי חדש שאולי גם מתוכי ובעיקר חווי הקיבוץ, יסיכינו שמסתות חברותי הממספרות אינה הדרך הכי מוצלחת לחינוך אדם משכיל ונאור.

וכמו שוויון חמישים, שאולי הידענו בו פעם דברמה, אך זה היה מזמן, מאז נכנסנו למיגור עמוק, ורק המתפכה

המסעות בארצות, המערב, מאפשרת, בכלל, להעלותו מוחל על סדר יומנו החברתי.

וכן הלאה, וכן הלאה.

אנשים הרחו של הקיבוץ ואנשי, אבדן הביטחון שנים ששים דברמה מעניין, מקורי ואפילו חשוב. כוח הצבע העצמי של התשוקה לחיות כמו כולם, כמו כולם לא להתבלט, לא למשוך אש, לא להעיר, לא לעורר, וזה חוסר מצליח מאוד. זה אולי הדבר היחיד המצליח היום בקיבוץ החילוני ונער בידי חבריו לשוב ולחיות כמו כולם.

ביום רביעי

חזרו כל מהדורות מישנו של נתן שצירסקי עם פייסל חוסייני, לשיחה מושג צו הירוש המאיים על אכרס הנייה. אחרים נאמנו חננו: הנה החוכמה שהרגישות לצדק, לחירות ולחיים לשוויון אנשי, הרגישות הזו כאשר היא אמיתית - אינה ניתנת לחלקה.

התנועה, ידועה, הסתיימה בעבר במהדורות. מבטי, הודעה היתה מטסחת בהקפדה רבה והיה בה ניסיון לקיים תשובה לתמיהות הצפופות. אשף בשיטותיו, נאמר זה, הוציא עצמו ותומכיו מוחרף לתחום החברה האחרת, המאבק נגד אשף מתנהל תחת ביקורת התוק הישראלי, מה שמבטיח שאינו מפר את אכיות האדם כלל וכלל. שני דברים משכו את תשומת לבי בנוסח הזה. החדר הפנימי של שצירסקי נלמס את עמדותו המסקה והלכותה מעולם המושגים של הלוחמים לזכויות האדם באשר הם. חשני, הצורך להסביר מדוע במקרה זה חסר מה שמקומות ובזמנים אחרים נראה היה בעיניו

אני לא מאמינה שחבר דרוקמן הצליח להבחיל את צירנסקי, או שהוציא ממנו את ההודעה והחודאח הזו נעמד לרצונו. נראה לי שהוא אמנם אימץ את הסבריו על הרב דרוקמן, אך לבי אומר לי שרק בניתיים. האם ייתכן להעלות על הדעת שיש סתירה בין הערכים והמוניטנים בעלי התוקף האוניברסלי, עליהם לס באומץ רוח אנטולי שצירנסקי, לבין תפישת העולם והאדם של נתן שצירנסקי, ציוני ואחר ישראלו.

אני רוצה להאמין שלא. אני רוצה להאמין שהאיש הזה והאמין הזה טרם גיבש את עמדתו הסופית. ששאלה הזו תמשיך להסריד את מנוחתו, שאכן יש בו אהה מידה של סקרנות ושל צורך לרדת לחקר הדברים מחסוריו ורמתיו של הרב דרוקמן לא יצליחו להניא אותו מלהכיר את פניה הכואבים ורבי-הסתיות של התפישות הישראלית, ויחסי יהודים-ערבים בכלל זה.

אני רוצה להאמין שנתן שצירנסקי יגלה, שדרך לעשיית קיומה ובטחונה של מדינת היהודים כמדינה חשית ודמוקרטית, הדרך הזו אינה עוברת דווקא מנחתו של הרב דרוקמן.

יום חמישי

הערב גשום וסוער, אך אני עומדת בהבטחתי וגשר בצפת, המנחים המעיינים, מנמסים ונעמי-סבר, נדמה לי כאילו הם נהלים על בחונות ומדברים בלחש. הם כולם חובשי כפות מן חסוג חרד והנעים. השבוע חיתה הקבוצה נמשך מורכבת מתלמידי הישיבה של הרב דרוקמן, תלמידות בית-הספר, פלך של אלום שלוי, ותלמידי בית הספר שליד האקדמיה למוסיקה.

המטרה חמורה: גשר של הגנה בין בני-נער וחלונים ודתיים.

אני מוצאת אלוהים על מנת להצג בפני המשתתפים אני נאמניך של אדם יהודי חילוני. זו החזדמנות היחידה שיש לי לפגוש בני-נער דתיים, ולפי מיטב ידיעתי זו החזדמנות היחידה שיש להם להכיר את חשקפתו של אדם שהוא חילוני והמוניטנס בתפישתו וכופר בסמכות אלוהית או רבנית, שהוא יהודי על פי שייכותו הלאומית והמדתו העצמית, שהעברית היא שפתו האהבת וישראל היא ארצו וחמורשת היהודית כולה היא מקור תרבותו. ואני מצגה את דברי בבחירות רבה ככל יכולתי. בלי לעשש ובלי לעגל את הקצוות ובלו להתחמק, ואחר כך, אני מאזינה להם בדריכות רבה כדי לראות האם יש סימן לגשר.

האם את מחשיבה את עצמך כיחודית בכללו במח את יחידית בכללו אז למח את מקיימיה את החגים, זה סימן אהה כן מקבלת את התורחה למח את מקיימיה את חגת, למח לא יום ראשון מה זאת אומרת שהתורח זה חלק מחתרבות שלכם, התורח ניתנת מאלוקים ויחודי הוא רק זה שמקיים את מצוותיה.

וכן הלאה, הם יודעים שיש יהודים חילונים, זאת אומרת יהודים שמתרשלים בקיום המצוות, יחודים הלשי-אומי, אוהב-יחונות ורודם-יתענוות, שקצת משתובבים, אותם יש לכפות עד שיראו את האור ולאמרו רוצה אני.

אבל יש להם קושי עצום ותנגדות מנימית עמוקה מבין, להסכים ולקבל את אפשרות קיומה של יחידות חילונות, כלמישה בעלת תוכן רוחני. הם - זה חלק גדול ונכבד מאחורי ישראל מחר, ועל כך, אין לנו לבוא בטענה אלא אל עצמנו, חציבור החילוני החילוני, אני חוששת שהמנחים, האדוברים של גשר, לא יוכלו לעשות את העבודה הזו בשלולנו.

ביום שישי

התחברתי חשמים וחננים נגלה כחול ופחות חרמון לבן מושלג ניבב משקוף מעל קר קרע, על אל מעל נוף חרים נוצץ ומרוק, אפשר לשמוע את הקיטו, חננה מתקם לאנשים, לא יורים עמשי-לפון, כמה יתן יכול העולם לחיות.

ליום שישי

שמואל בונים

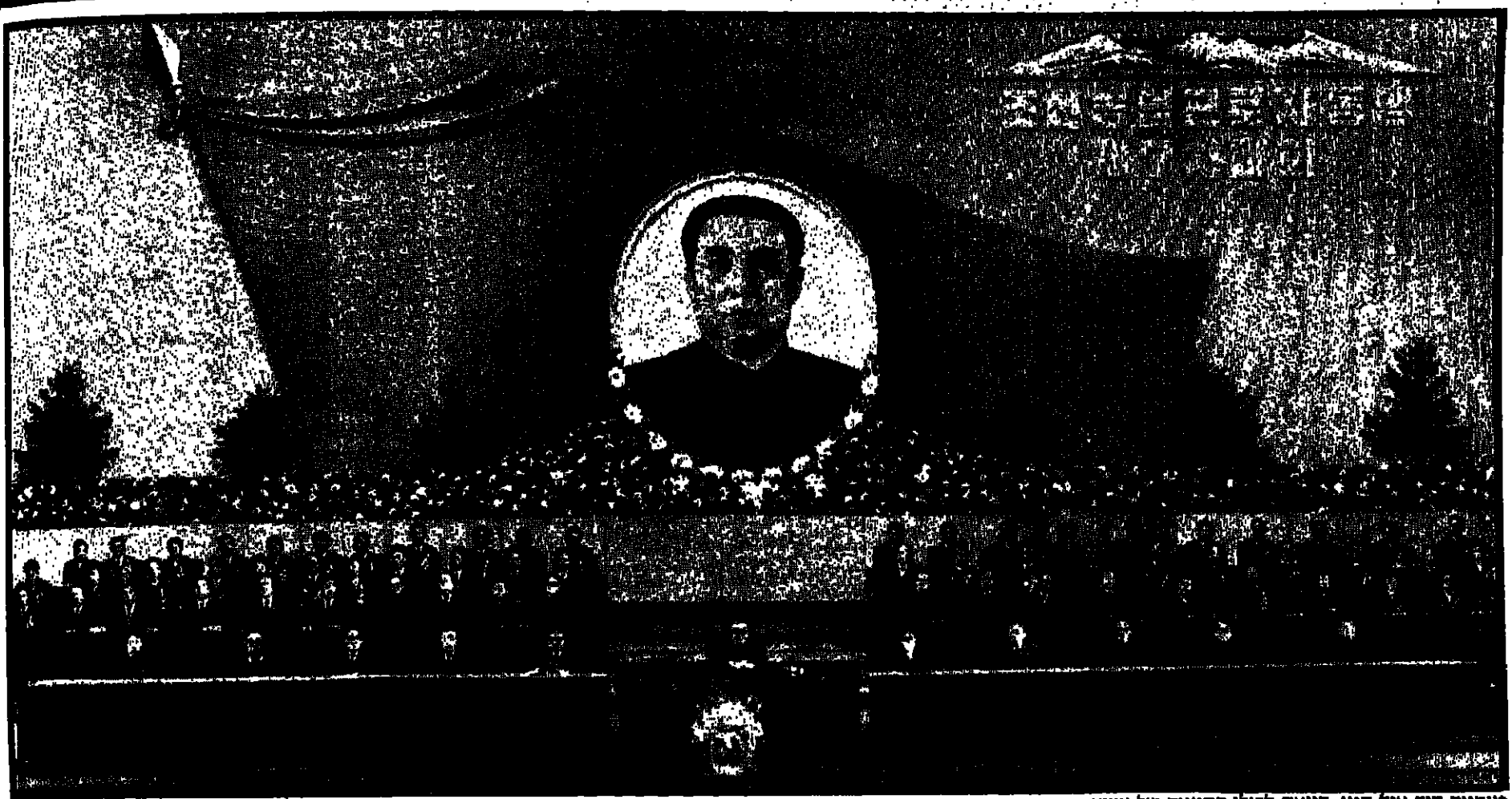
THERE IS NO BUSINESS LIKE SHOW BUSINESS

האדם שאנשים הם, אבל האמריקן הוא הכל-יכול אז אני אחזה אמריקן, חתול בקטנות - חצות ששמה, אני שאיש לא מכיר (ואיש אינו זוכר), ממש שם שקלע למעמדו של משה ווסף באותו זמן, לאט לאט התחיל לרשע כנמים - לחקות בלס מורל, אופרות ימנע-אמנים, חצנות יקים בתלמה וכו', מעל וחזר כי טוב וקדברי ל' אלתרמן, האמנותיות עכשווית, לאש בעצמותי, ואני אהה ותרשם

ישיבה לשחות קפה עם משה (גברתי חתולתי), יפה, המטאר שעלה בתורח הנגלה (אש בתמורת), שמי דומה-למור, מלכר, למ דבריו, שאני בעיקר יש לי חלק כבו שתוא שיהא אחרת בתור נע חתולתי, ואני אהה ותרשם

העיתון החדש

המלך לא מת יחי המלך

יה

נשאו קים איל סונג המנדטוג חרול של מפרלנרג רעמנה, וזהו בעיר קלינגען במסמנור מנדו הקלינגען מנד 10 ביולי עד 80' בו ביר לתת חרבתה אישית במספר תחומים כלליים באזור, כי מתחילים תרשימה חרבתה במסרים תרשימו כי צמורקיריאה - קריאה, המסרים וינאו לאור חרבתה בצמנות כי נניי כרסום, כי ורשט שבוע שפות, ומנעין במאות אילי עותקים ברתים חקולם 40 עמודי חרבתה מוקרשים בחרבת האזור מעשיו של המנדטוג חרול, קים איל מרג, חרול ובעבר, מקם בכבר מוקרשם בו תרשימו מעלילו של נט, קים וינא איל, חאמני לרשט ברת חותם איל אופר.

ביוגרפיה תמוזה

למנוינם חרול". גם "בית הלימודים העממי הנור"ל" המשרת יום יום אלפי אנשים, נבנה לכבוד יום ההולדת 70 של המדינה.

האולימפיאדה הבאה, שתתקיים בשתי הקוריאאות, תפגיש את העולם עם אינטריון קים איל סונג בפיגוריאנה באנטריון 100 אלה מקומות ישיבות ואף הוא נבנה, כמוכן, בדרתת אל.

יום יונג איל.

צריך להאמין בנסים

על הסדר

תפוח אדמה על הפנים

המים בו בישראלם תפוחי
ארימה הוא כסיס מצוין
וכריא לכל מרק, בתוס'
פת של עצמות, בשד
בקר או עוף, או כל דיק

ומקווים שיישארו אצלם

- מי תפוחי אדמה מבושלים מרגישים גירויי שיעול, כאבים ראשוניים ואל דלוקא פרקנים אי אפשר לרמא על-ידי תחבושות ממות, או אפסער, במידת רכות להסתייג ולממן את הכאבים, על ידי תפוחי אדמה אפוי חם. וחרדים מן הדיק, מוותרים על החמות, עוטפים במגבת קטנה רקח חורבשים את הפרק הכואב.
- פריחות תפוחי אדמה סמוכות מלוח של מרק, או כל תבשיל מלוח מדי.
- תפוחי אדמה מצוי (לא מבושלים) סוגי ריחות לגרעינים מוצרי.

בסבבה אירונית-טוריאליסטית, קורא חאלד (טלים ראו) הנבלם בטרט שחוק מאזי (כחיו האורחיים) — את מונולוג הסיום של שילוק ממחזהו של שקספיר, הסבור: "מונולוג! האם ליהודי אין יעניי? ורגיליוס וראש האם ליהודי אין לבז' — דחק אל המברב האל הערבי, שלשקע לבז' כשח ארמות יהודית המפוסת, את דרומית המהבא אין צורך לבז' כלמים האמירה חוקה דיה, סבבה אירונית גוססמת שמגבחת את המלחמה האמבשל של האל השכרע עגפית חילי האום — משגש ראש בראש — של מכם אין עגפית של משיית איש חוקה האום, תמונה מצמרת, אלמלא היתה כה גרוסקסית, תעושה צחק כחל חסרת המקורושה של המלחמה, כחל מות וגופות, עורקו אסור לנעלע בחמור.

122

